DE CONSTITUTIONEEL.

NIEUWE 'SGRAVENHAAGSCHE COURANT.

N°. 74. **Dingsdag 25 en Woensdag 26 December.** **1855.**

Uitgever : **C. H. SUSAN, Jr.**, te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten : **M. Schooneveld & Zoon**, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau : Jan-Hendrikstraat, N°. 259, te 's Gravenhage.

Deze Courant verschijnt alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.
Abonnementsprijs voor 3/m. **ƒ 4.50**; franco per post **ƒ 5.50**.
Advertentiën van 1—6 regels **ƒ1**. Voor elken regel meer **15 cents**; behalve **35 cents** zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van **ƒ1**, het zegelgeld daaronder begrepen.

☞ Wegens het Kersfeest zal dit blad morgen niet in het licht verschijnen.

Invloed van den Oorlog op den Handel der krijgvoerende Mogendheden.

Bij gelegenheid dat de geruchten zich verkondigen van pogingen tot herstel des vredes, — zal het niet onbelangrijk voorkomen eenige feiten te verzamelen, ten bewijze hoe droevig reeds de gevolgen van den oorlog zijn voor de nijverheid en de welvaart der volken, die nog kort geleden daarop en niet op den geessel van het menschdom al hunne gedachten spitsten. Wij vonden onze denkbeelden hieromtrent, o. a., terug in een der jongst uitgekomen Nos. van het *Tijdschrift ter bevordering van Nijverheid*, door de Nederl. Maatschappij van Nijverheid uitgegeven. Daaruit, gelijk uit eenige andere bronnen, zullen wij onze gegevens putten.

Als men het oog op Rusland slaat, dan herinnert men zich vooral de groote stapelplaatsen van granen in Oost- en Zwarte Zeeën, welke tot in 1853 het Westen met zooveel ruimte voorzagen, en die nu in groote mate vernield of gestremd zijn. De Russische uitvoerhandel van granen in het algemeen beliep in 1845 eene waarde van 16 millioen zilveren roebels; deze rees, onder den invloed der bekende omstandigheden van den oogst in het Westen, in 1847 tot 70 millioen zilveren roebels. Ofschoon dit hooge bedrag in de volgende jaren niet geheel en al bereikt werd, zoo was die uitvoer toch hoogst aanzienlijk en toenemende in vergelijking met de jaren vóór 1847. „In 1852 (leest men in een buitenlandsch blad), beliep de uitvoer eene waarde van 34 millioen, en in 1853, het laatste jaar van den vrede, was die tot 55 millioen geklommen, deels ten gevolge der natuurlijke ontwikkeling, deels weder ten gevolge van den invloed van den nadeeligen oogst van het vorige jaar. Nu was er een einde aan dien grooten en snellen voorspoed. In acht jaren tijds was de waarde van het uitgevoerde graan uit Rusland 3½ maal toegenomen; landeigenaars waren verrijkt; de Staat was in zijne inkomsten gesteund; stoffelijke verbeteringen, wegen, kanalen enz. waren begonnen, en aan dat alles stelde de woede des krijgs perk. In 1854 viel de uitvoer van graan tot eene waarde van 14 millioen roebels, en het meerendeel daarvan werd nog verscheept gedurende de drie maanden, welke de oorlogsverklaring voorafgingen. De uitvoer van het tegenwoordig jaar van geheel Rusland is waarschijnlijk geen tiende van dàt, welke deze twee jaren geleden beliep. De invoer in Rusland is in dit jaar met 40 ten honderd afgenomen.” Russische schrijvers betoogen, dat Rusland zeker in die opzigten zwaar geleden heeft, maar dat ook Engeland bepaaldelijk daardoor zwaar is getroffen; dat in het eene land de producent het meest is getroffen: in het andere de verbruiker, die nu zijn brood duurder betaalt. Zij beweren verder, dat Rusland niet zoo zwaar geleden heeft als Engeland; want dat de prijs van het koren in Rusland maar 20 p.ct. is gevallen, terwijl het in Engeland met 70 p.ct. is gestegen. Wat hiervan zij, zeker is het, dat Rusland's welvaart, de bloei van zijne bevolking, door den krijg een gevoeligen schok hebben ondergaan, en vele handen daar, gelijk in het Westen, aan den landbouw zijn moeten worden onttrokken, hetgeen voorzeker in Rusland te gevoeliger moet zijn, omdat het de vrije zee mist en de ontwikkeling in andere rigtingen, welke de westelijke oorlogvoerende magten voor zich hebben. Zuid-Rusland was toch in de laatste jaren op eene verwonderlijke wijze in bloei en welvaart toegenomen, door de toenemende behoeften van Europa en den invloed van de aldaar veldwinnende beginselen van vrijen handel. De handel van Odessa en Taganrog begonnen dien van de Oostzeehavens naar de kroon te steken. De handel van de Zwarte Zee is voor het oogenblik verdwenen en die van de Oostzee slechts van ter zijde en veel verminderd in de handen van onzijdigen afgeleid. Wanneer de voortbrengselen in de Pruissische havens aankomen, is de prijs daarvan met hooge kosten van vervoer te lande bezwaard en de navraag in diezelfde verhouding verminderd. De geldmiddelen des Rijks ondervinden van dit alles noodzakelijk de gevolgen, terwijl zij krachtiger voor de behoeften van den krijg moeten worden aangesproken. Geen wonder dat de organen der Wester-magten dit alles breed uitmeten en daarop de hoop bouwen, dat die oorzaken vroeger of later meer en meer geneigdheid tot den vrede zullen opwekken.

Met Turkije is het inderdaad weinig beter gesteld. Wat daar ongezien was, leening na leening moesten worden gesloten en de belastingen vermeerderden. Dringend waren de behoeften der schatkist, om de benoodigdheden der talrijke legers te voorzien. Wel had men daar meer open handel, doch de oorlogstand zelve maakte de betrekkingen onzeker en den toestand veler landschappen hoogst bedroevend. Juiste statistieke opgaven kunnen we deswege niet bijbrengen, daar die wetenschap zeker in Turkije nog weinig vruchten heeft opgeleverd.

Des te meer omvattend zijn de mededeelingen omtrent Frankrijk en Engeland.

In het eerstgenoemde land was de invloed van het eerste jaar van den oorlog zeker zoo groot niet als velen aanvankelijk gevreesd hadden.

„Wel verre echter, zegt de schrijver in het opgenoemde tijdschrift, van in deze betrekkelijk gunstige uitkomst eene verdediging van den oorlog te zoeken, zijn wij verpligt de oorzaken op te sporen waarom hij voor Frankrijk de vreesselijke gevolgen tot dus ver niet schijnt gehad te hebben, welke men daarvan verwachtte, en zullen die vooral gelegen vinden in de toepassing eener leer, die den oorlog meer dan eenige andere vijandig is.

„De opbrengst der regten toont ons, dat het vertier van den handel in 1854 naar omstandigheden buitengewoon levendig is geweest. Zij leverden ruim 149 millioen franken aan de schatkist op. Vergelijken wij deze met die van vroegere jaren, dan bespeuren wij een merkbaren vooruitgang en een naderen tot den gunstigen toestand, waarin Frankrijk onder het gezegende bestuur van Lodewijk Filips verkeerde. In 1845 en 1846 tot 152 en 154 millioen gestegen, zagen wij de opbrengst in 1848 tot op 90 millioen verminderd, en sedert dien tijd met afwisselingen tot 141 millioen in 1843 weder gestegen. (1)

„Treffend zien wij hoe dus hier weder de stelling der staathuishoudkunde, dat eene verlaging der tarieven door de uitbreiding, die zij aan den handel geeft, doorgaans ook aan de schatkist een hoogere opbrengst verzekert, bevestigd is geworden. Uit vrees voor misnoegen bij het mislukken van den oogst zag de Fransche regering zich gedwongen de regten op levensmiddelen weg te nemen of te verminderen en, tot loon aan hetgeen zij misschien minder uit overtuiging dan uit nood verrigtte, zag zij de opbrengst dier regten geklommen tot eene hoogte, die de rampen der republiek bijna deed vergeten. De invoer van koren geheel vrijgesteld, deed eene ongewone hoeveelheid daarvan aanvoeren, en de vermindering der regten op wijn, vee en andere voedingsmiddelen, waarvan sommigen zoo zwaar belast waren, dat dit met een verbod van invoer gelijk stond, gaf eene zoo weldadige uitbreiding aan den handel, dat zij voor de schatkist de rampen van den oorlog, wat hare inkomsten betreft, geheel deed verdwijnen, en bij een herstel van den vrede een schoone toekomst belooft. . . . .

„Onder de grondstoffen zien wij dat de staven ijzer, lijnzaad en vlas iets meer hebben opgebragt, doch katoen, garen, kolen, olijfolie, lijnwaad en diversen eene vermindering hebben ondergaan. Ofschoon hij thans minder aan regten is betaald, is de invoer van dit artikel toch zeer toegenomen. Dit is toe te schrijven aan de aanzienlijke verlaging der regten. Werkelijk was hij van 1852 op 1853 van 4,000 tot 10,000, in 1854 tot op 5,000 centenaars vermeerderd.

„Hetzelfde had plaats met steenkolen en ijzer, waarvan in 1854 veel meer dan in 1852 en 1853 is ingevoerd. Terwijl de invoer van steenkolen in 1850 slechts 230,000 en in 1853 nog niet meer dan 292,000 tonnen bedroeg, was hij in 1854 omstreeks 340,000, een bewijs hoe groote behoefte Frankrijk aan steenkolen heeft en hoe nuttig het is dat de Regering den invoer daarvan niet belemmert. Grooter nog is de vermeerdering, welke wij bij den invoer van ijzer bespeuren. Hij was 40,000 centenaars in 1852; 39,000 in 1853 en 91,000 in 1854.

„De invoer van katoen was iets minder dan in de beide vorige jaren. Hij bedroeg slechts 432,000 balen, terwijl hij in 1853, 459.000 en in 1852, 455,000 balen was geweest. In vergelijking echter met de jaren 1850 en 1851, toen hij slechts 381,000 en 357,000 bedroeg, mogen wij hem nog zeer aanzienlijk rekenen.

„Bij den invoer van levensmiddelen bespeurt men een bijna algemeene vermeerdering in den loop van dit jaar. De invoer van koffij was aanzienlijk meer dan in het vorige. Hij bedroeg 32,500,000 kilo, terwijl hij in 1853 slechts 27,800,000 kilo was geweest. Dit was echter niet buitengewoon veel, daar hij in 1851, 32,000,000 en in 1852 reeds 34,400,000 kilo had bedragen. (1)

„De invoer van suiker was aanzienlijk meer dan in vorige jaren. Die van de koloniale suiker bedroeg 80,000 tonnen, terwijl hij in 1853, 63,000, in 1852, 71,000 in 1851, 56,000 en in 1850 slechts 47,000 was geweest. Het cijfer van 1854 staat dus gelijk met hetgeen men vóór de vrijlating der slaven verkreeg, eene uitkomst, welke men grootendeels aan het herstellen der orde, het verbeteren der fabrieken en het overbrengen van koelies schijnt te moeten toeschrijven; dit aanzienlijk toenemen van den invoer der koloniale suikers geschiedde ten koste van dien der vreemde, dien wij niet zoo vermeerderd zien, als men in 1850 had moeten verwachten, toen hij 44,000 bedroeg, en dus bijna met den invoer van de koloniale gelijk stond. De wet van 1851 had den invoer der vreemde suikers tot op 20,000 tonnen doen dalen, doch nu zien wij hem weder meer dan hersteld. (2).

„Ten gevolge van de afschaffing der veranderlijke schaal en regten is ook de invoer van granen zeer aanzienlijk geweest. Terwijl hij in 1852 slechts 1,240,000 bedroeg, was hij in 1853 reeds 5,400,000 en in 1854 5,500,000 centenaars. Dezelfde vermeerdering van invoer vond bij den wijn plaats. Hiervan werden in 1852, 13,000, in 1853, 31,000 en in 1854, 149,000 hectoliters ingevoerd.

„In de regten van ingevoerd vleesch geheven, zien wij weinig verschil, maar in den invoer zelven is dit des te grooter. In 1852 werden er slechts 6,000, in 1853, 9000 en in 1854 reeds 49,000 centenaars gezouten vleesch ingevoerd. Een blik op de ontvangene regten van ingevoerd vee zou ons doen meenen, dat hiervan minder was aangebragt. Het tegendeel is waar. Die vermindering spruit alleen voort uit de aanzienlijke verlaging, welke het tarief heeft ondergaan. Men vergelijke slechts de toename van het aangevoerde vee in:

aangevoerde vee in:	1852	1853	1854
Ossen	3,743	11,553	35,971.
Koeijen	8,577	24,445	55,675.
Kalveren.	13,388	20,849	33,704.
Schapen	106,165	187,166	272,296.

„De invoer is eenige malen verdubbeld en heeft niet weinig bijgebragt om de rijzing der prijzen tegen te houden.

Minder gunstig daarentegen was de uitkomst van den uitvoer van verscheiden artikelen.

Zoo werden uitgevoerd in 1852 2,426,000, in 1853 1,976,000 en in 1854 1,300,000 hectoliters wijn; in 1852 338,000 hectoliters alcohol tegen 155,000 in 1854; 226,000 centenaars glas in 1854 tegen 253,000 in 1853 enz.

De uitvoer van wijn en alcohol is minder geweest door de druivenziekte en daardoor geringe wijnoogst.

Hij bedroeg slechts de helft van dien in 1852. Die van

(1) Zoo de handel in eenig verband staat met den toestand van meer of mindere welvaart, waarin een volk verkeert, dan mag men de volgende cijfers zeker wel merkwaardig rekenen: opbrengst der regten in Frankrijk: ƒ 152,000,000 in 1845, en ƒ 145,000,000 in 1846, onder de regering van Lodewijk Filips; ƒ 137,000.000 in 1847, tijdens den hongersnood en handelskrisis; ƒ 90,000,000 in 1848, tijd der omwenteling; ƒ 128,000,000 in 1849; ƒ 125,000,000 in 1850 en ƒ 117,000,000, tijdens de republiek; ƒ 140,000,000 in 1852 en ƒ 142,000,000 in 1853, herstel van orde; en ƒ 149,000,000 in 1854, oorlog doch lagere tarieven. Ieder zal in het oog vallen, welken invloed wanorde en krisis op den handel hebben.

(1) Het verbruik van koffij werd op 21 millioen kilo berekend, dat is 1 millioen meer dan in 1853, doch ½ millioen minder dan in 1852.

(2) Het verbruik van suiker werd in Frankrijk in 1854 berekend op 159,000 tonnen, terwijl het in 1853 op slechts 149,000 en in 1852, 129,000 tonnen was geschat.

de granen was zeer onbeduidend een onvermijdelijk gevolg van de groote behoefte van granen in Frankrijk zelf. Hij was slechts een kleine teruggaaf van den aanzienlijken voorraad, die vroeger was aangevoerd. Evenzoo bespeuren wij eene vermindering in den uitvoer van werktuigen, glaswerk en wollen weefsels. Eene vermeerdering van uitvoer wordt alleen waargenomen bij mode-artikelen, porcelein, zout en suiker.

»Ten gevolge van vrijen graanhandel konden nu ook de prijzen van het koren in Frankrijk met die van den algemeenen handel overeenstemmen; doch al trachtte het bestuur, door eene andere wetgeving, minder duur brood aan de ingezetenen te verschaffen, door de provisionele maatregelen in 1853 voor den vrijen invoer van granen genomen tot 1855 te verlengen, zoo kon het toch niet verhoeden, dat het graan zeer hoog in prijs werd.

»De hooge prijzen van het voedsel in Frankrijk hebben evenwel den gunstigen invloed gehad dat zij aan den landbouw eenige uitbreiding hebben gegeven. In het algemeen toch levert Frankrijk de hoeveelheid voedsel niet op, die het zou kunnen voortbrengen, wanneer het behoorlijk bebouwd werd. Ook hierin achterlijk heeft Frankrijk, dat in de toepassing van de wetten der volkswelvaart in zoo veel opzigten door andere volkeren wordt beschaamd gemaakt, de middelen nog niet gevonden om zijne akkers de noodige kapitalen te verschaffen. Bijna al de in Frankrijk gebouwde granen zijn daar verbruikt geworden, en de behoefte van invoer van vreemde granen heeft den Franschen landbouwer genoopt een grooter getal akkers daarmede te bezaaijen, zoolang de oorlog den handelaar het uitzigt op een ruimen toevoer uit de Oost en Zwarte Zee beneemt.

«Een schadelijken invloed schijnt de oorlog op de scheepvaart van Frankrijk te hebben gehad. Niet alleen zagen wij haar bijna niet toegenomen bij uitklaring, maar de tonnemaat harer inklaring zelfs iets verminderd. Dit blijkt ons uit de volgende opgaven. Inklaring: 1850, 16,300 schepen, 2,068,000 tonnen; 1851, 17,424 sch., 2,201,000 t.; 1852 18,695 sch., 2,438,000 t.; 1853, 20,779 sch., 2,750,000 t.; 1854, 20,404 sch., en 2,744,000 t.

Uitklaring: 1850, 15,626 schepen, 1,666,000 tonnen; 1851, 17,212 sch., 1,886,000 t.; 1852, 16,406 sch., 1,863,000 t.; 1853, 15,481 sch., 1,854,000 t.; en in 1854, 13,803 sch., en 1,863,000 t.

«Een nadere beschouwing dezer cijfers doet ons tevens opmerken, dat, terwijl de inklaring in de laatste 4 jaren met 35 pct. was vermeerderd, de uitklaring dezelfde is gebleven, eene omstandigheid, die ons bewijst, hoe groote behoefte Frankrijk aan den toevoer van andere landen had, maar ook, dat de in- en uitgeklaarde schepen in grootte zijn toegenomen. De 16,300 in 1850 ingeklaarde schepen maten 2,068,000 tonnen of gemiddeld 127 tonnen; de in 1854 ingeklaarde 20,407 schepen, 2,744,000 of gemiddeld 134 tonnen. Veel grooter nogtans was het verschil bij de uitklaringen. De 15,626 in 1850 uitgeklaarde schepen maten 1,666,000 of gemiddeld 106 tonnen, de 13,803 in 1854 uitgeklaarde schepen maten 1,863,000 of gemiddeld 138 tonnen, zoodat de uitgeklaarde scheepsruimte was toegenomen, ofschoon het getal schepen aanzienlijk minder was.»

Voor den scheepsbouw is het jaar van den oorlog voor Frankrijk echter niet zoo schadelijk geweest, als men uit de geweldige duurte van al de daartoe noodige materialen en van de tot uitrusting noodige victualy had moeten verwachten.

In den loop dezes jaars is de groote tentoonstelling zeker een der hefboomen geweest, welke de Fransche nijverheid gesteund heeft, doch de klagten over het gebrek aan handen en genoegzame kapitalen voor den landbouw verminderden niet, noch door de handen, werkelijk door den krijg aan den akkerbouw onttrokken, noch ook door de groote leeningen. Deze vonden zeker eene groote deelneming, ook bij den landbouwer, en gaven op zich zelven een waarborg van belang bij rust en orde. Doch aan den anderen kant werd, zoo als een geacht Fransch tijdschrift onlangs opmerkte, de speculatie-zucht daardoor onder klassen des volks opgewekt, die daaraan tot dusverre vreemd waren gebleven. De nadeelen daarvan springen te zeer in het oog, dan dat wij daarbij stil zouden behoeven te staan. Het is zelfs, volgens het bedoelde tijdschrift, voor een gedeelte daaraan te wijten, dat Frankrijk ook dit jaar een tekort op zijne levensmiddelen ondervindt. Gelukkig dat het door den toevoer uit Algerie en door den open handel op Amerika in staat is die leemte weder aan te vullen, maar eene aanzienlijke uitgaaf en eene althans tijdelijke verhooging der graanprijzen is daarvan op nieuw het gevolg geweest.

(Vervolg hierna.)

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Omtrent de uitzigten op vrede, blijven de berigten geheel verschillend, al naar dat zij hunnen oorsprong in Frankrijk en Duitschland vinden. Te Parijs schijnt men aan den vrede te gelooven, te Berlijn en elders in Duitschland meent men, dat Rusland thans niet zal aannemen, wat het in het voorjaar verwierp en dat dus het beginsel van neutralisatie der Zwarte Zee evenmin door den Czaar goed zal worden opgenomen, zelfs, als Oostenrijk zijn gezant wil terugroepen.

In ons vorig nommer vermeldden wij den indruk, dien men omtrent het verdrag uit de Westerschgezinde bladen ontvangt. *Le Nord* echter ziet in de sluiting daarvan geene zoo groote nadeelen voor Rusland. Frankrijk en Engeland waren bevreesd, dat Rusland eenige uitbreiding in het Noorden zou verlangen, waardoor het in staat zou wezen zijne Noordelijke vloten ook in den winter beschikbaar te hebben en zij hebben daarom maatregelen van voorzorg genomen, om dat te voorkomen. Dit was voor hen zekerlijk van eenig belang, als zij er bij blijven, de Russische vloot in de Zwarte zee te willen vernietigd houden. Maar wat Zweden betreft, zijn toestand is er weinig door veranderd en niets zou Rusland weerhouden kunnen, op zijne beurt een traktaat te sluiten met Zweden, om van den koning waarborgen te vragen, dat hij ook aan Frankrijk of Engeland geen enkel gedeelte zijner staten af zal staan. *Le Nord zegt*, dat het verdrag dus niet het belang heeft dat men er aan heeft willen hechten, maar dat hij moet erkennen, dat nimmer de *Moniteur*, of zelfs de *Morn. Post* eenigen grond hebben gegeven, om er aan te denken, dat er iets ernstigs tusschen de Westermagten en Zweden zou zijn vastgesteld.

Alleen de gewone pers heeft van een meer belangrijken uitslag gewaagd en ook zij alleen houdt thans staande, dat er, behalve het bekend gemaakte door den *Moniteur*, nog geheime artikelen zijn, die het voornaamste deel van het verdrag zouden wezen.

De Engelsche en de Fransche pers houdt zich sedert eenigen tijd onledig met het thema, dat in het volgende jaar eene groote onderneming van den kant der verbondenen in de Oostzee zal ondernomen worden. Volgens vele dezer dagbladen, zou het doel van den aanval Petersburg wezen. De Parijsche correspondent in de *Oest. Zeitung* laat zich daarover aldus uit:

«Zoolang de Westermagten slechts bedacht waren, met groote oorlogschepen Petersburg te naderen, was de Russische hoofdstad door hare reusachtige vestingwerken, welke den Noordelijken ingang der bogt bij Kroonstadt verdedigen, tegen een aanval verzekerd. Doch sedert bevonden is, dat de Zuidelijke bogt, die eenige mijlen geheel open ligt, door kanonneerbooten kan bevaren worden, hebben de Westermagten zich sedert een jaar toegelegd, om vele kanonneerbooten te doen bouwen, zoodat zij in het volgende voorjaar meer dan 300 zoodanige oorlogsvaartuigen zullen gereed hebben. Iedere kanonneerboot is voorop gewapend met een mortier van groot kaliber, waarmede men de bommen tot op 5 à 600 mètres ver kan slingeren. Behalve deze mortier, is iedere boot nog met 4 vuurmonden *à la Paixhans* voorzien. Stellen wij nu, dat er 300 zoodanige booten gereed zullen zijn, zoo zullen de Westermagten 300 mortieren en 1200 vuurmonden *à la Paixhans* hebben, die hun vuur in de verte tegen Petersburg kunnen openen, zonder van de batterijen van Kroonstadt en nog minder van de Russische vloot, die wegens de geringe diepte der zee niet in den zuidelijken bogt kan dringen, iets te vreezen te hebben.»

In de vooronderstelling dat het bombardement van Petersburg het voorspel van den veldtogt zal zijn, gaat de oorlogsgezinde schrijver, de heer Debranz, aldus voort:

«Het is nu duidelijk, dat de Fransche garde hoofdzakelijk daarom uit de Krim is teruggekeerd, om in het voorjaar tot eene expeditie naar het Noorden gebruikt te worden, waartoe de uitgelezenste troepen, namenlijk de Keizerlijke garden, de jagers van Vincennes, de Zuaven, de tirailleurs van Algiers, enz., zullen gebruikt worden. Dat deze expeditie op eene uitgestrekte maatstaf zal ondernomen worden, blijkt daaruit, dat Engeland en Frankrijk overeengekomen zijn, 40 linieschepen *à Flute* gereed te houden, welke zullen dienen om landingstroepen aan boord te nemen en over te voeren.»

Het resultaat is, dat 200,000 man geallieerde troepen in het volgend voorjaar op het noordelijke tooneel des oorlogs zullen verschijnen, en men beginnen zal, met Petersburg te beschieten en te vernielen.

De tijd zal leeren, of des schrijvers voorspelling zal vervuld worden en zoo gemakkelijk ten uitvoer zal kunnen worden gebragt.

Behalve de redeneringen van allerlei aard over vrede en oorlog, het Zweedsche verdrag, enz., ontbreekt het ook niet aan vele geruchten. Zoo verhaalde men te Parijs, dat het Petersburger Kabinet zijn gezant te Stockholm zou terug roepen, in antwoord op het Zweedsche traktaat; doch men mag dit en soortgelijke geruchten voor het minst als voorbarig beschouwen. Brieven uit Parijs in den *Times*, handelen weder in het breede over de mogelijke ontvangst van de vredesvoorstellen door Rusland. Daarin wordt herhaald, dat de graaf Esterhazy geen last heeft, om die voorstellen toe te lichten of te bediscussiëren, maar ze eenvoudig aan de Russische regering moet overleggen. Over het algemeen straalt in die brieven de meening door, dat Rusland ze niet zal aannemen, en voor dat geval wordt de vraag opgeworpen wat Oostenrijk zal doen. Die brieven gelooven niet, dat Oostenrijk daarop dadelijk aan Rusland den oorlog zou verklaren, zelfs wanneer het al mogt beslissen zijn gezant uit Petersburg terug te roepen. Diezelfde brieven gewagen er van, dat nog na de aanbieding der vredesvoorslagen van het Westen, Rusland door zijn gezant te Weenen eenen voorslag zijnerzijds zou hebben gedaan, waarvan de hoofdinhoud zou geweest zijn, dat oorlogschepen van alle natien, behalve die van Rusland en Turkije, uit de Zwarte Zee zouden worden uitgesloten, en dat de twee genoemde mogendheden onderling de sterkte hunner scheepsmagt in die wateren zouden bepalen. De briefschrijvers meenen dat die voorslag voor den vorm aan het Westen is medegedeeld; maar dat de Oostenrijksche regering zelve het onvoldoende daarvan zou hebben ingezien. Zij staan ook stil bij de betrekkingen tusschen Oostenrijk en Pruissen en meenen, dat Oostenrijk te zeer op Pruissen en Duitschland moet letten, om zich zoo lang mogelijk buiten werkelijke deelneming aan den krijg te houden, zoodat, indien in het volgende jaar een nieuwe veldtogt zal plaats hebben, hetgeen te vreezen is, Oostenrijk zeker alsdan daaraan nog geen deel zal nemen.

In verband met de vooruitzigten op een nieuwen krijgstogt in het volgende jaar, verdient vermelding, dat ook in de jongste dagen vele redevoeringen in Engeland gehouden zijn, welke nog alles behalve vredelievend luiden, en dat dit gedeelte der torie-partij, hetwelk door den heer d'Israeli wordt aangevoerd en hetwelk onlangs tot vrede scheen te neigen, meer en meer verbrokkeld wordt, zoodat het tegenwoordig Britsche Ministerie daaruit kracht put. Men leest in een der jongste nommers van den *Times* een hoofdartikel, waarin, naar aanleiding van het gebeurde met Kars, op de noodzakelijkheid wordt aangedrongen het Turksch-Britsche leger in Azie voor den volgenden veldtogt te versterken en hetzelve krachtig te doen optreden. Het blad zegt ten slotte: Engeland heeft welligt niet onverdiend in zijnen naam geleden, en ieder man van een krachtigen geest moet er toe medewerken, om hetzelve zijnen vroegeren roem te doen herwinnen, het hooger op te ligten. Wij gelooven, dat een ander jaar het aanschouwen zal, dat dit land zijne hooge plaats zal hernemen in het oorlogsveld, in de raadsvergaderingen van Europa en in de schatting der wereld; maar dat kan alleen geschieden als men alle andere overwegingen voor het algemeen welzijn doet zwichten. Hij, die louter uit partijzucht of uit kracht van gewoonten den nadruk onzer wapenen zoekt te verzwakken, is in zijne betrekking de algemeene achting onwaardig.

Dit is over het algemeen de toon, die in openbare redevoeringen en in de meeste dagbladen van Engeland gevoerd wordt, zoodat men hieruit, ondanks alle vredes-geruchten, kan zien, hoezeer men aldaar nog van de gedachte aan een volgenden veldtogt zwanger gaat.

PS. De jongste berigten bevestigen twee belangrijke feiten, namelijk: 1o. dat *Pruissen* zich bij de drie andere mogendheden aangesloten heeft, om *de vredes-voorstellen aan het kabinet van St.-Petersburg* voor te leggen; en 2o. dat *Rusland zelf de onzijdigverklaring van de Zwarte Zee* heeft voorgeslagen. Men kan hieruit afleiden, dat er ernstige vredes-onderhandelingen zullen gevoerd worden. Zullen zij tot een gewenscht einde leiden? Onbevooroordeelde beschouwers twijfelen daaraan nog. Hoe dit zij, in Engeland voorspelt het ministerieel avondblad, «dat eene Europesche coalitie *zonder* en *tegen* Rusland van lieverlede tot stand komt.» Dat blad hecht groot belang aan de meerdere neiging van de Duitsche Midden-Staten tot het Westen, en vooral aan het verdrag met Zweden. Een Fransch ministerieel blad deelt, in brieven uit Weenen, dezelfde gevoelens en meent dat, indien het tot een nieuwen veldtogt komt, de bondgenooten aanzienlijk versterkt den kamp zouden ondernemen.

HET OOSTERSCH OORLOGSTOONEEL.

De berigten, uit het Oosten ontvangen en door de Joirdaun aangebragt, beginnen van de overgave van Kars te spreken. Officieel was er te Konstantinopel nog niets bekend gemaakt, maar men sprak er toch met zekerheid van. De bijzonderheden, die bekend werden, deden zien, dat het garnizoen zich tot het uiterste had verdedigd, maar men was algemeen ontevreden over de slechte maatregelen, die genomen waren, om de stad ter hulpe te snellen. Alle levensmiddelen zijn te Trapezunt en Erzerum opgehouden. Vely- en Selim-Pacha worden dan ook aangevallen over hunne bewegingloosheid. Ook beweert men, dat Omer-Pacha veel beter had gedaan, indien hij zijn leger naar Erzerum had gevoerd en met de daar aanwezige troepen aan het hoofd van stellig 40,000 man den kortsten weg naar Kars had ingeslagen. Met zulk eene magt had hij in een tiental dagen Kars kunnen bereiken, en was het hem dan al niet gelukt Kars van leeftogt te voorzien, dan had hij toch zeker het bewijs geleverd, dat hij beproefd had wat hij kon.

Van eene andere zijde wordt evenwel beweerd, dat het plan van Omer-Pacha nog geenszins is af te keuren. Wel is waar, heeft zijne beweging niet gestrekt om Kars te ontzetten, maar zijne stelling zal den Russen toch beletten het ware voordeel van de vermeestering van Kars te trekken. Erzerum zal, meent men, behouden blijven, en gelukt het Omer Pacha thans nog niet Kutais te bemagtigen, in het voorjaar zal hij in staat zijn zijne krijgsoperatien voort te zetten, indien intusschen de Russen hunne positie in Georgië niet nader hebben versterkt. Men berigt zelfs dat er sprake zou wezen, dat de Engelsche strijdmagt in de Krim in het voorjaar naar Klein-Azie zou overgevoerd worden, om daar, in verband met het Turksche leger van Omer Pacha, tegen de Russen te ageren.

Men verneemt met genoegen, dat de nieuwe opperbevelhebber in de Krim, lord Codrington, strenge maatregelen tegen het misbruik van sterke dranken in het Engelsch leger genomen heeft, welk misbruik tot zoo vele gegronde klagten en treurige gevolgen aanleiding gegeven had. Op de verkoopers wordt een streng toezigt gehouden en sommige der schadelijkste dranken worden volstrekt niet toegelaten, maar in zee geworpen. Ieder houder van eene cantine of winkel, bij wien men een soldaat beschonken aantreft, wordt tot vijf ponden sterling toe beboet. Ook zijn bevelen uitgevaardigd, om het verzenden van geld naar Engeland gemakkelijk te maken, waardoor de soldaten beter in de gelegenheid zullen zijn, om een deel hunner soldij spoedig aan hunne betrekkingen toe te schikken, in plaats van het aan sterke dranken te misbruiken.

De generaal Muravieff berigt den 28 November, dat de Russen te Kars 16,000 krijgsgevangenen gemaakt hebben, waaronder 8000 nizzams en 6000 rediffs, terwijl verder 12 vaandels en 30,000 geweren in hunne handen gevallen zijn. De generaal had de Engelschen der bezetting vrijgesteld van voor hem te defileren. Naardien Omer-Pacha vernomen had dat de generaal Bagration versterking had bekomen, was hij de Ingour weder over en op Suchum Kalé teruggetrokken.

OOSTENRIJK.

Volgens de regtstreeksche berigten uit Hongarije heeft de nijverheid aldaar in de jongste tijden verbazende vorderingen gemaakt. Hongarije kan thans reeds de geheele Oostenrijksche monarchie met beetwortel-suiker voorzien, wijders ook, in plaats van granen, meel, in plaats van raapzaad, olie en in plaats van huiden, leder van de beste qualiteit uitvoeren. Tot dus ver werd jaarlijks niet minder dan 500,000 centenaren buitenlandsch leder ingevoerd, waardoor eene ontzaggelijke som buiten het land ging, dat de herthuiden oplevert. Dit is mede met een aantal andere handelsartikelen en fabriekaten het geval, die Hongarije voortaan zal kunnen uitvoeren. Dit zal beter in eene nog grootere mate het geval zijn, nadat de reeds begonnen of eerlang ontworpen spoorwegen voltooid zullen zijn. Het tijdstip is ook niet meer ver af, dat de hinderpalen, welke de scheepvaart op den Donau nog belemmeren, geheel uit den weg zullen geruimd zijn.

RUSLAND.

Den 9den dezer werd den generaal Tottleben te Petersburg een eeremaaltijd gegeven, gedurende welken men, namens

de Akademie, hem de door den Keizer goedgekeurde teekening van de medaille overreikte, die ter zijner eere geslagen zal worden, alsmede het rescript der Academie, waarbij deze hem den hoogsten eereprijs toekent, dien wijlen keizer Nicolaas voor de grootste krijgsverrigting in het leger der genie heeft uitgeloofd. Tegen het slot van den feestavond steeg de geestdrift der aanwezigen, die ongeveer 500 in getal waren, zoozeer ten top, dat de officieren en kweekelingen der militaire school, onder het aanheffen van het Russisch volkslied en van een herhaald hurrah, den grootvorst Nicolaas en den generaal Tottleben, naar landsgebruik, wanneer men iemand bijzonder vereeren wil, op hunne handen in de hoogte tilden.

DENEMARKEN.

Men meldt uit Hamburg: De Deensche regering met Zweden verbonden, door het wederzijdsch verdrag van 1854, dat, gedurende den tegenwoordigen oorlog de Scandinavische Staten de verpligting oplegt om zich strikt onzijdig te houden, zal binnen kort, zoo zulks niet reeds geschied is, hare goedkeuring schenken aan het geratificeerd verdrag tusschen Frankrijk en Engeland aan de eene en Zweden aan de andere zijde.

Onmiddellijk na de opening der zeevaart wacht men Fransche en Engelsche intendanten te Kopenhagen, ten einde in gemeen overleg te treden met de beide regeringen, die gedeelten van het respectief grondgebied aan te wijzen, welke, uit hoofde van nabijheid tot het oorlogstooneel, het meest geschikt mogten voorkomen voor de oprigting van groote magazijnen en gasthuizen, ten gebruike van de vloot en het ontschepingsleger.

— Naar men met zekerheid verneemt, zal de regering aan de belangstellende Staten thans nieuwe meer aannemelijke voorslagen doen, tot eene schikking betreffende het vraagstuk van den Sondtol.

DUITSCHLAND.

Men schrijft uit Frankfort, dd. 20 Dec. jl.: De koude is aan het toenemen en heeft in den afgeloopen nacht 13 graden bereikt.

— Van de directie der Rijn-spoorwegmaatschappij is eene zeer-belangrijke memorie ontvange nopens de kosten en waarschijnlijke opbrengsten der spoorweg-linien, welke door haar op den linker Rijnoever zullen aangelegd worden. De Roland-Binger spoorweg (14½ mijlen) komt op 11 millioen daalders, de Bonn-Rolandsche spoorweg (5½ mijlen) op 1,800,000, de Keulen-Crefelder spoorweg (6¾ mijlen) op 2 millioen, de Crefeld-Nijmeegsche spoorweg (12¼ mijlen) op 4 millioen, de Diezer-Schleidener spoorweg (7 mijlen) op 2,250,000 en de verbindings-spoorweg in en om Keulen (1½ mijl) 171,000 daalders, te zamen 22,800,000 daalders. De waarschijnlijke ontvangsten op deze onderscheidene spoorwegen zijn berekend als volgt: Keulen-Binger 2,500,000 daalders, Keulen-Crefeld Nijmeegsche 900,000 daalders, Diezer-Schleidener 193,000 daalders, enz. Volgens deze memorie mag, na de vereeniging van alle deze linien, een dividend van 10 pCt. met genoegzame zekerheid verwacht worden.

GROOT-BRITTANJE.

Toen de geruchten wegens nieuwe onderhandelingen, uitgaande van Oostenrijk, meer veld wonnen, en de *Press* mededeelde, dat zij, ofschoon na lang aarzelen, de goedkeuring van lord Palmerston erlangde, vermoedde men, dat de heer d'Israëli alle kansen verloren had op het verwezenlijken van zijn plan tot eene coalitie tegen den oorlog. De gebeurtenissen, welke dezer dagen plaats hadden, ontnamen hem alle hoop op welslagen, aangenomen dat hij eene poging daartoe wilde wagen. Een ware opstand had plaats in het kamp zijner staatkundige vrienden. Iederen dag verneemt men een nieuw protest tegen de voorgewende medepligtigheid, om mede te werken tot een vrede, van welken aard ook, en met een partijdoel. Het is mogelijk, dat men hem ten onregte zoodanig oogmerk toeschrijft, maar de indruk is moeijelijk weg te nemen en het is duidelijk, dat vele zijner aanhangers het verwijt als gegrond beschouwen.

Eenige dagen geleden bedreigde de afgevaardigde, die in het Lagerhuis het district Cornwallis vertegenwoordigt, een volbloed-tory, met den heer d'Israëli te zullen breken en zich bij lord Palmerston te voegen, zoo de heer d'Israëli zijne afkeuring niet te kennen gaf ten opzigte der artikelen in *the Press*; ten voordeele van een vrede van welken aard ook. Sedert hebben twee afgevaardigden der graafschappen, de heer Knatchbull en de heer Clive, de eerste een bloedverwant van wijlen het hoofd der tory-partij, den heer Knatchbull, de tweede een afstammeling van den beroemden lord Clive, beide mannen van veel invloed, redevoeringen uitgesproken, waarin zij de vredesgeruchten tegenspraken, en er op aandrongen, dat de oorlog met de meeste kracht zou worden voortgezet.

De hertog van Richmond, een der voornaamste torys, en lord Edward Henry, beide van het Lagerhuis voor Brighton, hebben in denzelfden geest gesproken.

— De Koningin heeft miss Nightingale, als blijk van erkentenis harer voorbeeldige en zelfopofferende verrigtingen, een juweelen sieraad van bijzondere schoonheid toegezonden, hetwelk als decoratie kan gedragen worden, en dit van een eigenhandigen brief vergezeld doen gaan, die niet slechts de grootste welwillendheid, maar tevens het fijnste gevoel ademt.

— Ten gevolge der door lord Grosvenor aangewende pogingen heeft zich eene nieuwe maatschappij tot het stichten van kerken gevormd. Aan het hoofd der inteekenlijst komt de Koningin voor 10,000 pd. st. voor. Graaf Bedford en de markies van Westminster hebben voor gelijke som ingeteekend. Op deze wijze wenscht men een fonds van 500,000 pd. st. tot het bouwen van een 100tal kerken bijeen te zamelen.

— Het commité der effectenhandelaars alhier heeft gisteren den volgenden maatregel tegen alle deelneming in de nieuwe Russische leening genomen en bekend gemaakt: «Naardien het ter kennis van het commité gekomen is, dat onzijdige mogendheden inschrijvingen voor leeningen aan Rusland binnen hun grondgebied hebben toegestaan, heeft het commité eenstemmig besloten, dat zijne leden, noch nu noch na herstelling van den vrede, koopen of verkoopen zullen erkennen in, of de notering toelaten van eenige leening, welke door eene mogendheid is uitgeschreven tijdens zij in oorlog met Groot-Brittanje is.»

De gestrenge koude heeft een merkbaren invloed op de sterfte in de hoofdstad gedurende de vorige week uitgeoefend. 1271 sterfgevallen, derhalve 172 meer dan in de vorige, werden aangegeven, hetwelk met het gemiddeld getal in dezelfde week der tien laatste jaren nagenoeg gelijk staat. Onder de overledenen waren er 202 tusschen de 60 en 80 en 60 boven de 80 jaren. In het werkhuis te Greenwich stierf eene vrouw, die den buitengemeen hoogen leeftijd van 101 jaren bereikt had.

— Het Koninklijk geregtshof heeft zich heden met eene zaak bezig gehouden, die eenige maanden geleden voorviel en toen veel besproken werd. Men herinnert zich namelijk hoe lord Ernest Vane Rempert, zoon van den markies van Londonderry en officier bij de garde, toen den heer Nash, directeur bij den schouwburg te Windsor, slagen heeft toegebragt, omdat hij hem verhinderen wilde de kleedkamer eener tooneelspeelster binnen te dringen. De heer Nash had eene aanzienlijke schadevergoeding geëischt, maar de jury heeft hem niet meer dan 25 ponden sterling toegestaan, naardien het uit de verklaringen der getuigen gebleken is, dat hij een man is van vrij slechte zeden en bovendien, tijdens de vechtpartij plaats greep, ruim zoo zwaar beschonken was als zijn aanvaller.

SARDINIE.

De Sardinische Kamer heeft eene subsidie van ƒ6000 toegekend aan de Protestantsche gemeente, niettegenstaande de beide uiterste partijen heftig daartegen te velde zijn getrokken.

— Om de armoede der arbeidende klasse te gemoet te komen, hebben verscheidene provinciën geld opgenomen, om openbare werken te beginnen.

FRANKRIJK.

De Keizerin is buitengemeen welvarend, zoodat men er van spreekt, dat zij haar kind zelve wil zogen. Dagelijks doet H. M. met den Keizer eene wandeling op het terras van het paleis der Tuileriën.

— De Keizerin, een blijk willende geven van de belangstelling, welke de bewaarscholen haar inboezemen, die onder hare bescherming zijn gesteld, heeft besloten 25 medailles uit te reiken aan de beste bestuurderessen dezer nuttige inrigtingen.

VEREENIGDE STATEN.

De Noord-Amerikaansche zaakgelastigde te Kopenhagen heeft de Deensche Regering eene door hem van den staatssecretaris te Washington ontvangene depêche medegedeeld, wier hoofdinhoud op het volgende nederkomt: De Vereenigde Staten hebben, wat het beginsel betreft, geene aanleiding om op eenigerlei wijze deel aan de Conferentien te nemen, naardien zij het regt tot heffing van den tol niet erkennen, hetwelk Denemarken zich, als eene soort van feudaalregt, over alle schepen aanmatigt, die zich òf naar de wateren der Oostzee begeven, òf van daar door de zeeëngte terugkeeren; en naardien de Staten ten stelligste de van de andere zijde aangevoerde bewering ontkennen, als zou dat regt op eene aloude herkomst gegrond zijn de nieuwe wereld heeft geene reden, zoo als de oude, om zich aan zoodanige overleveringen te bekreunen.

Het evenwigt van magt volgens het Europeesch Staatsregt, waarvan men gewaagd heeft, is eene uitdrukking, die in het staatkundig woordenboek der nieuwe wereld niet gevonden wordt. Ten opzigte van het daadzakelijke in het vraagstuk ontkennen de Vereenigde Staten intusschen niet, dat Denemarken aanzienlijke sommen tot onderhoud der vuurbakens, en gevolgelijk ten beste van de scheepvaart der verschillende volken, welke in die streken handel drijven, uitgegeven heeft. Uit dit oogpunt beschouwd willen zij Denemarken gaarne hun aandeel in eene schadeloosstelling betalen, die bestemd is om de gemaakte kosten te dekken, gelijk zij ook in de toekomst het hunne in de uitgaven voor het onderhoud der vuurtorens willen bijdragen. De vaststelling van deze beide punten kan het onderwerp van een afzonderlijk verdrag tusschen de Vereenigde Staten en Denemarken uitmaken.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Eerste Kamer.

ZITTING VAN DINGSDAG, 23 DECEMBER.

Aan de orde van den dag zijn de beraadslagingen over de wetsontwerpen: 1o. tot aanmoediging van den invoer van granen en andere levensmiddelen; 2o. tot verklaring van algemeen nut van den aanleg van een weg van Uden naar Overlangel (Noord-Brabant); en 3o. tot vaststelling der begrooting van uitgaven voor de Landsdrukkerij over 1856. Al deze ontwerpen worden, zonder beraadslaging, met algemeene stemmen *aangenomen*. 4o. de beraadslagingen worden geopend over het wetsontwerp tot verhooging van hoofdstuk V der staatsbegrooting voor 1855 (subsidie ten behoeve van de Maatschappij van Weldadigheid.)

Na vrij langdurige discussie tusschen den Min. van Binnenl. Zaken en de heeren van Rijckevorsel, van Beeck Vollenhoven en van Nispen van Pannerden, wordt het ontwerp *aangenomen* met 22 tegen 1 stem. Tegen de heer van Rijckevorsel.

De Voorzitter deelt mede, dat de commissien van rapporteurs gereed zijn met hare eindverslagen over de wetsontwerpen: 1o. tot bekrachtiging van provinciale belastingen; en 2o. tot wijziging der wet nopens het gedistilleerd. Hij stelt voor de beraadslagingen over die ontwerpen te bepalen op aanstaanden Donderdag, 's namiddags ten een ure.

De heer VAN SWINDEREN stelt, met het oog op den weinigen tijd, die nog beschikbaar is, voor, om de discussien over de begrootingswetten Donderdag aan de orde te stellen, na afloop der beraadslaging over bovengenoemde ontwerpen, daar het verslag der Comm. van Rapporteurs over de begrootingswetten reeds gereed is, en naar hij veronderstelt ook het antwoord der Regering. Spreker vreest, dat anders die discussien eerst Vrijdag of Zaturdag zal kunnen aanvangen.

Allereerst komt in stemming het voorstel van den Voorzitter, welk voorstel wordt aangenomen.

Daarna brengt de Voorzitter in deliberatie de motie van den heer van Swinderen, waarover het woord voeren: de heeren Cost Jordens, van Nispen van Pannerden en Cremers (die de motie bestrijden met het oog op het reglement van orde); voorts de heer de Kempenaer, die zijne klagten uit over het verschijnsel in de laatste jaren, dat de begrooting zoo laat gereed is, dat deze als het ware met het reisvalies onder den arm moet worden behandeld.

De heer van Swinderen trekt daarop zijn voorstel in.

De vergadering wordt daarna gescheiden tot aanstaanden Donderdag, 's namiddags ten één ure.

's Gravenhage, 24 December.

Het *Staatsblad* n°. 140 bevat het besluit van den 16 Dec. 1855, houdende nadere bepalingen in betrekking tot het oprigten van de daarbij vermelde molens. Volgens dat besluit, wordt met wijziging van het Koninklijk besluit van 31 Januarij 1824 (*Staatsblad* n°. 19), bepaald, dat, behoudens het bepaalde bij de artt. 177 en 180 der algemeene wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* n°. 88), te rekenen van den 1sten Januarij 1856, het verleenen van vergunning tot oprigting of verandering van koren-, mout- en pelmolens, voor zoover deze door wind of water gedreven worden, zal zijn opgedragen aan Gedeputeerde Staten, en voor zoover zij door paarden worden gedreven, aan de plaatselijke besturen.

Z. M. heeft goedgevonden de heeren C. H. Grobé, lid der commissie voor de Rhijnvaart te Rotterdam, en J. Buijs 't Hooft, lid der commissie voor de Rhijnvaart te Dordrecht, wier diensttijd met den 31sten December 1855 eindigt, op nieuw voor die betrekking te benoemen.

Z. M. heeft goedgevonden het eervol ontslag van A. Noordam, burgemeester en secretaris der gemeente Maasland, uit laatstgenoemde betrekking, met zijne goedkeuring te bekrachtigen.

Z. M. heeft goedgevonden: 1o. aan Jhr. Mr. W. A. Alting Lamoraal von Geusau, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als burgemeester der gemeente Voorburg, en 2o. als zoodanig te benoemen O. baron van Wassenaer Catwijck.

Z. M. heeft benoemd tot officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te Zutphen Jhr. Mr. H. A. ridder van Rappard, thans substituut-officier bij dezelve regtbank.

Z. M. heeft benoemd bij het Dep. van Justitie, tot referendaris, de referendaris-titulair Jhr. Mr. J. C. L. A. Nedermeijer ridder van Rosenthal; tot hoofd-commiesen, de commiesen J. A. H. Netscher en R. J. C. van Hamerevelt; tot commiesen, de adjunct-commiesen J. J. Brondgeest, Mr. B. Klessenaar en A. W. Philipse, en tot adjunct-commies, de buitengewone geëmploijeerde M. C. Feith.

Z. M. heeft benoemd tot notarissen binnen het arrondissement Nijmegen, ter standplaats Nijmegen, C. Aldus, procureur bij de arrondissements-regtbank aldaar, uit welke betrekking hij bij hetzelfde besluit eervol is ontslagen; en C. H. Robbers, candidaat-notaris te Nijmegen.

Z. M. heeft benoemd tot president der Arrondissements-regtbank te Utrecht Jhr. Mr. J. O. de Jong van Beek en Donk, thans officier bij dezelve regtbank.

Bij het wetsontwerp tot herziening der kieswet is voorgesteld de Tweede Kamer der Staten-Generaal met drie leden te vermeerderen.

Z. M. de Koning heeft heden in een bijzonder gehoor ontvangen, Jhr. van Zuylen van Nievelt, nieuw benoemd lid van de Algemeene Rekenkamer, om den gevorderden ambtseed af te leggen

Naar men verneemt heeft Z. M. bij besluit van 15 dezer goedgekeurd de oprigting van een te dezer stede te vestigen Naamlooze Vennootschap, de Verzekering Maatschappij Nederland.

Het heeft Z. M. den Koning behaagd, in de loterij van den heer C. W. Mieling alhier, ten voordeele van de noodlijdenden op Banda en Ternate, in den Molukschen Archipel, deel te nemen voor de aanzienlijke som van een duizend gulden, waarvoor Z. M. echter geene loten verlangt te ontvangen.

Wij herinneren nogmaals, dat de sedert 31 Dec. 1853 buiten omloop zijnde biljetten van ƒ100 en van ƒ10, uitgegeven krachtens de wet van 17 September 1849, met den 31 dezer maand verjaard zijn.

In de heden gehouden zitting van den gemeenteraad alhier heeft de Voorzitter medegedeeld dat is ingekomen eene missive van den Minister van Binnenlandsche Zaken, waarbij bedenkingen gemaakt worden op de artt. 12, 13, 14, 27, 30, 31 en 60 der verordening, betreffende de heffing eener gemeente-belasting op het gemaal alhier. — De raad heeft met 23 tegen 4 stemmen besloten aan de gemaakte aanmerkingen van den Minister toe te geven.

Ds. P. Boucher, Hofprediker en predikant bij de Waalsche Gemeente alhier, heeft voor de op Z. WelEerw. uitgebragte beroeping naar Angers bedankt.

Het diner, eergisteren door Z. Exc. den Minister van Kol., den heer Pahud, aan de leden van het corps diplomatique gegeven, was zeer luisterrijk en werd door al de leden bijgewoond.

In de residentie zijn aangekomen en aan het hôtel *de*

l'Europe, afgestapt de Graaf Sievers, 1ste secretaris van legatie van het Russische Gezantschap bij het Nederl. Hof, en de heer Volbroht, vice-consul van Rusland, te Amsterdam.

De heer G. Reijnders is door het domeinbestuur voor de regtbank te Appingadam gedagvaard, wegens het, zoo men beweert, onregtmatig en onwettig bezit van ruim 82 bunders kwelderland. Met belangstelling ziet men de procedures deswege te gemoet. De heeren Mees en Oudeman zullen in deze zaak voor den gedaagde en de heeren van Loon en Modderman voor het domeinbestuur optreden (*Pr. Gr. Ct.*)

De drukker en uitgever der *Asser Courant*, die het eerst het bekend berigt tegen den heer Zijlker heeft geplaatst en verspreid, wordt door den heer Zijlker in regten deswege vervolgd.

De scherpe vorst heeft thans sinds gister voor dooiweder plaats gemaakt. De thermometer, die gister morgen nog 25 à 26° wees, teekende omstreeks middernacht 40° en is heden ochtend nog eenigzins klimmende. Gisteren avond ging het dooiweder met ijzel vergezeld, waardoor de straten buitengemeen glad werden. Vele personen zijn daardoor gevallen en verscheidene hebben meer of minder letselen bekomen. Zonder de voorzorg van de zijde der stadsregering, om de ingezetenen in tijds te doen aanzeggen de voetpaden met zand te bestrooijen, waren de ongelukken waarschijnlijk veel talrijker geweest.

Uit Maassluis meldt men, dat de rivier met den vloed in beweging was gekomen, en er dientengevolge een open vak voor de stad was ontstaan. De schoener *Zwaluw*, die vastgeraakt was, was met den vloed eenigzins opwaarts gedreven, en nog niet buiten gevaar.

Uit Dordrecht meldt men van 28 Dec. De rivier voor deze stad, die zich Woensdag avond gezet heeft, wordt thans met schietschouwen, zonder doorvallen, op alle punten gepasseerd. Ofschoon de planken van stadswege nog niet gelegd zijn, ziet men toch reeds vele voetgangers aan de veren van Papendrecht en Zwijndrecht het ijs passeren. Achter het eiland, waar heden morgen veel ijs was, ging de overtogt zeer moeijelijk.

Uit Vlaardingen schrijft men van 21 Dec. De stoomboot Swanland van Rotterdam naar Hull bestemd, is gisteren een eind beneden de haven in het ijs vastgeraakt, de passagiers zijn heden hier aangekomen en men is bezig de ongeveer 1200 zakken gest met schietschouwen te lossen en aan land te brengen, ten einde morgen te worden overgeladen in de *Ocean Queen*, die van Scheveningen naar Hull zal vertrekken.

Uit Arnhem berigt men van 21 Dec. Heden namiddag heeft het ijs in den Rijn zich voor deze stad gezet. Op den IJssel heeft dit mede plaats gehad.

✱ **Scheveningen**, 23 Dec. Gisteren middag zijn twee stoombooten van Hull voor de kust gekomen, hebben gest ingenomen, en zijn weder naar Engeland teruggekeerd.
— Er zijn ladingen boter aangekomen, om naar Engeland, door middel van pinken, te worden overgevoerd.

§ **Delft**, 22 Dec. Naar men verneemt heeft Jhr. Mr. A. van der Goes van Naters (Dijkgraaf van Delfland) zijn betrekking als lid van den gemeenteraad dezer stad nedergelegd.
— In de zitting van den gemeenteraad alhier van 18 December, is de nieuw benoemde burgemeester, de heer van Kuijk, plegtig geïnstalleerd. Tot wethouder werd benoemd de heer J. Vernee, die echter gebruik heeft gemaakt van het regt van beraad voor 24 uren hem bij de gemeentewet toegekend. In de zitting van gisteren heeft de voorzitter echter medegedeeld, dat de heer Vernee zijne betrekking heeft aangenomen; die daarna tot ambtenaar van den burgerlijken stand is benoemd.
— Men berigt uit de gemeente Schipluiden, dat door den gemeenteraad aldaar is besloten bij wijze van proefneming met 1 Febr. a.s. op te heffen de broodzetting, in aanmerking genomen hebbende de afschaffing der belasting op het gemaal.

Schiedam, 23 Dec. In de morgen alhier te houden zitting van den gemeenteraad zal o. a. inkomen een voorstel van den heer H. C. Rijnbende c. s., tot weder-invoering der broodzetting binnen deze stad.

Utrecht, 22 Dec. Heden promoveerde alhier tot doctor in de geneeskunde, de heer G. Dresselhuijs, van Amsterdam, na de verdediging van zijn proefschrift over den verschillenden vochtigheids-toestand des dampkrings en deszelfs invloed op het menschelijk ligchaam.

Dordrecht, 23 Dec. Heden ruim 10 ure brak er brand uit in de bierbrouwerij *de Lelie*, aan de Vest alhier. Door spoedig aangebragte hulp was men dezelve spoedig meester, waar zeer veel aan toegebragt heeft dat de brouwerij kort aangrenzende is aan de kazerne der alhier in garnizoen zijnde kanoniers, welke nu onvermoeid het hunne hebben toegebragt. Er was zeer weinig wind en het ingevallen dooiweder werkte niet weinig ten beste mede om eene brand te stuiten, die onberekenbare gevolgen zou kunnen hebben gehad in een digt blok huizen waaronder het zoogenaamde regenten hofje.

Hellevoetsluis, 20 Dec. De kapt. luit. G. C. Alvarez, 1ste off. aan boord van Zr. Ms. wachtschip *Ajax*, is met dezen datum gesteld op non-activiteit en in die betrekking opgevolgd door den kapt. luit. F. T. Verster.

Maastricht, 22 Dec. Eergisteren is alhier in den ouderdom van 80 jaren overleden de heer Verduchêne, oud secretaris dezer stad, die door zijne voortreffelijke hoedanigheden door een ieder hoog geschat en geacht werd.

Assen, 22 Dec. Heden had alhier bij de zitting van het prov. geregtshof de uitspraak plaats betreffende Grietje Oost, dienstmeid te Kokhange. Zij wordt beschuldigd het huis van haren meester in brand te hebben gestoken. Wegens gebrek aan overtuigend bewijs heeft het hof de beschuldigde vrijgesproken.

Hoorn, 19 Dec. Heden had alhier een brutale diefstal ten huize van den heer S. plaats. Tusschen 9 en 10 ure des avonds moet naar men gist uit zijn secretaire, die in eene binnenkamer stond en goed gesloten was, ontvreemd zijn: *f* 55 aan rijksdaalders, een muntbiljet van *f* 10 en een coupon groot *f* 14.85. Deze gelden waren in een klein kistje geborgen, waarboven een horlogie, dat *f* 150 waard was, lag, hetwelk men niet mede nam, maar eenvoudiglijk ter zijde heeft gelegd.
— 21 Dec. Heden had de stemopneming plaats voor een nieuw lid in de Prov. Staten van Noord-Holland in het kiesdistrict Hoorn, in stede van den heer van Pabst Rutgers, waarbij op Jhr. Mr. L. van Stijrum uitgebragt werden 100 stemmen, op Mr. W. de Vicq 105 en op Mr. F. Pont eenige stemmen van de 388 uitgebragte geldige stemmen, zoodat er eene herstemming zal moeten plaats hebben tusschen de heeren Mr. L. van Stijrum en Mr. W. de Vicq.

Men leest in de *Utrechtsche Courant* de volgende oproeping in betrekking tot de bekende rampen in de Molukkos, welke oproeping het te hopen is, dat door andere soortgelijke elders in het land mogen gevolgd en ruimschoots daaraan beantwoord worden:

Stadgenooten!

Uwe hulp wordt ingeroepen voor onze natuurgenooten op Banda en Ternate in den Molukschen Archipel. Brand en aardbeving hebben hun alles ontnomen en hunne rampen zijn groot! Zouden wij niet toonen, dat de Hollander, daar hij in Neêrlandsch Indië zoo veel belang heeft, de ongelukkigen daar ook wil helpen, waar, toen Nederland door den watersnood getroffen werd, zoo krachtdadig bijgesprongen werd!

Onder bescherming van Z. D. H. den Hertog Bernhard van Saxen-Weimar en andere Hooggeplaatste personen, zal eene loterij tot stand komen zonder nieten, tegen *f* 2.50 het lot, ingevolge rondgezondene programma's en inteekening-billetten. Ook zijn er inteekenlijsten in de voornaamste societeiten gelegen, en kunnen billetten tot inteekening bekomen worden bij den heer F. baron van Heemstra en den ondergeteekende, die ook met bijzonder genoegen ontvangen zullen de voorwerpen, welke hen gezonden worden door welwillende dames en heeren, ten behoeve van bedoelde loterij.

Utrecht, 21 December 1855. Edward Vos.

Vlissingen, 20 Dec. Het Fransche schip *Louise* kapt. Gourhant, van Antwerpen naar Morlaix bestemd, gisteren alhier ter reede liggende, werd door harden wind en zwaren stroom zoover neergedreven, dat de equipage, vreezende hun leven tusschen de banken bewesten deze stad te zullen verliezen, het schip verliet. De kapt. alleen wilde niet van boord gaan. Na veel moeite en inspanning aan land geroeid, zag men eerst het dreigend gevaar, waarin de moedige kapt. verkeerde. Het gelukte een der Belgische loodsen het schip en den kapt. in den nacht binnen te brengen na verlies van ankers en kettingen.

's Hertogenbosch, 21 Dec. In den boezem van onzen Gemeenteraad heerscht nog steeds het grootste verschil over de herziening der plaatselijke belastingen. Eenheid van gevoelen over dit stelsel kunnen wij nooit verwachten, doch eene spoedig grootere toenadering nopens de algemeene beginselen willen wij hopen. De tijd verstrijkt, en worden er niet weldra afdoende maatregelen genomen, dan zal de stad noodwendig in schier onoverkomelijke ongelegenheden geraken. De belasting op het gemaal is afgeschaft. Het behoud van sommige accijnsen en het heffen van eenen hoofdelijken omslag tot een bedrag van ongeveer *f* 25,000 aangenomen. De wijze van heffing en het bedrag voor elk onderdeel blijven slechts over te bepalen.

Alexander Dumas, de ontzettendste van alle ontzettende romanschrijvers, heeft het besluit genomen, zijne letterkundige werkzaamheid te staken. Zijn journal *Le Mousquetaire* wil hij op het einde van deze maand staken, maar vooraf de wereld op zijne bekende wijze verscheidene verklaringen en beloften doen. Alexander Dumas zal Parijs verlaten, gedurende verscheidene jaren reizen doen, en inzonderheid het hemelsche rijk bezoeken. Maar eerst wil hij nog twee drama's vervaardigen, het eene voor de vaudeville, het andere voor de Porte St. Martin. Het laatste is eene Grieksche tragedie, naar Achilles, met kooren en maskers. Daarna zal Dumas eene volledige uitgave zijner werken gereed maken, die de *Librairie Nouvelle* (Jaccottet en Bondillac) zal bezorgen. Deze uitgaaf zal uit 300 deelen van 1 frank bestaan. De uitgevers betalen Dumas de som van 580,000 franken.

Verscheidenheden.

De schrijver van de *Hollande Musicale*, de heer Desfossez, heeft den eersten jaargang van dit fraai geschreven tijdschrift besloten met een breedvoerig en grondig geschreven stuk. Het is namelijk een geschiedkundig overzigt over de eerste plaats, die aan de Nederlanden toekomt ten opzigte der toonkunst, tijdens de renaissance. Men weet, dat de heer Fétisse en de heer Kiesewetter verhandelingen hebben geschreven over de verdiensten der Nederlanders nopens de toonkunst in de 15e en 16e eeuwen; welke belangrijke verhandelingen door de Maatschappij van Toonkunst zijn bekroond en in hare werken opgenomen. De heer Desfossez heeft de hoofdgronden van beide verhandelingen bijeengebragt, en naar aanleiding van opzettelijke studie, toegelicht en als het ware doen in het oog vallen, welk aandeel de eigenlijke Nederlanders, de Belgen en Noord-Franschen aan de herleving der muzijk hebben gehad. Vele gewigtige feiten voor de kunstgeschiedenis werden hierdoor in het licht gesteld, en de roem van Nederland wordt daarin op eene waardige wijze gehandhaafd. In verband met de geschiedenis des lands in het algemeen en in die van de kunsten en wetenschappen op dezen bodem, wordt aangetoond, welke groote mannen ons vaderland in theorie en uitvoering ook in de genoemde eeuwen heeft opgeleverd, en hoe Nederlanders den grond hebben helpen leggen tot latere Italiaansche en Duitsche scholen. Daar dit alles met voldoend gezag gestaafd is, zoo verdient de heer Desfossez allen lof, wegens dezen moeijelijken arbeid en toonde hij zich door degelijkheid en fraaije stijl allezins waardig dit belangrijke onderwerp te behandelen, hetwelk te meer de aandacht verdient, als men nagaat hoe tot nog toe voor weinige jaren aan de Nederlanders buiten 's lands zucht voor en kennis van de muzijk werden ontzegd. De schrijver, die reeds verscheidene onzer tegenwoordige toonkunstenaars en excecutanten aan den vreemde met onderscheiding heeft doen kennen, besluit dezen arbeid met de vroeger vermelde eeuwen, met de tegenwoordige ontwikkeling der muzijk hier te lande in verband te brengen en schetst het leven en de werken van Verhulst; het is eene hulde aan Nederlands beroemden kweekeling van de Haagsche muzijkschool en Mendelssohn.

Eerste Huwelijks-afkondiging[illegible]

Zondag, 23 December 1855.

Willem Minnigh, 24 j., met Anna Helena Georgina [illegible]gers, 32 j. — Allard Gerrit Everts, 38 j.; wedr. van Johanna Roest, met Petronella Maria Antoinetta Meinsma, 38 j. — Rijne Visser, 37 j., met Neeltje Bontekoe, 36 j. — Antonie Hermanus van Willegen, 24 j., met Gertruida Montre, 23 j. — Leendert van der Zwan, 21 j., met Jacoba Spaans, 23 j. — Carel Bloemendal, 33 j., met Elisabeth Hendrica van den Bergh, 25 j. — Theodorus Johannes Roode, 32 j., wedr. van Alida Otten, met Apolonia van Dorp, 29 j., wed. van Johannes Theodorus Josephus Berning. — Lambertus Meijer, 30 j., met Cornelia van Loenen, 40 j. — Pieter Mos, 22 j., met Trijntje Toet, 24 j. — Laurentius Gijsbertus de Jamaer, 25 j., met Wilhelmina Elisabeth Maria Klinkenberg, 22 j. — Johannes Martinus Nicasie, 33 j., met Johanna Maria van der [illegible]den, 26 j. — Job Taal, 23 j., met Cornelia Buijs, 21 j. — Pieter Keus, 22 j., met Gerritje de Niet, 22 j. — [illegible] Niet, 25 j., met Chieltje Groen, 20 j. — Benjamin de [illegible] 23 j., met Martijntje van der Harst, 21 j. — Christiaan Frankiscus Johannes Lucas, 26 j., met Johanna [illegible] Piceni, 26 j. — Johannes Schoonhoven, 34 j., met Gezina de Vries, 33 j.

Publieke Vermakelijkheden.

Kon. Fr. Schouwb., Donderdag, 27 December 6¾ ure.
LES DIAMANS DE LA COURONNE, opéra comique en 3 actes; LA GAZETTE DES TRIBUNAUX, vaudeville en un acte.

Prijs-Courant der Effecten.

PER TELEGRAAF.

AMSTERDAM, 24 December 1855.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2 1/2	62 5/8	7/8	7/8
Dito dito 1844.	3	74	1/8	1/8
Dito dito 1844.	4	92 3/4	93	93
O. I. L. 1844 . . .	4	92 1/2	11/16	—
Amort. Synd.	3 1/2	89 3/4	—	—
Hand.-maats.	4 1/2	128 1/2	—	—
BELGIE. certific. bij *Rotschild*. . .	2 1/2	50 1/8	—	—
RUSL. Bij *Hope* 1798 en 1816 . .	5	99 7/8	100	—
Dito 1828—1829 . .	5	99 3/4	—	—
Insch. in Assign. . .	6	—	—	—
Cert. van dito. . . .	6	55 1/2	—	—
Neg. 1831—1833. .	5	80	—	—
Hope en C°. 1840.	4	75	—	—
Stieglitz.	4	—	—	—
dito 1854.	5	79 1/4	3/8	—
Nieuwe Engels. . . .	4 1/2	86 1/4	—	—
POLEN. Certific. . .	4	67 1/2	—	—
Aand. Lot. fl. 500.		142 3/4	—	—
SPANJE. Nieuwe . .	1 1/4	20 15/16	21 1/8	1/8
Buitenl.	3	39 1/4	—	—
Binnenl. 6/m. . . .	3	34 1/8	3/8	3/8
Cert. Coup.		4 3/4	13/16	—
Amortisable		7 5/16	—	—
PORTUG. Lond. . . .	3	42 3/8	7/8	7/8
OOSTENR. Metal. 1816—1852. . . .	5	64	1/8	—
Dito 1849—1854. .	5	73 7/8	15/16	—
Dito Zilv. Nation. .	5	67 3/16	3/8	5/16
Dito 1847—1852. .	2 1/2	32 7/8	33	—
PRUISS. Lot. 1854. .	3 1/2	195	—	—
BRAZ. Lond. 1824. .	5	—	—	—
PERU 〃	4 1/2	—	—	—
MEXICO 〃	3	18 1/8	—	—
GREN. 〃	2 3/4	19 1/16	1/8	—
Uitgestelde.		6 11/16	—	—
ECUAD. Lond. . . .		3 7/16	—	—
VENEZ. 〃 . . .	4	—	—	—
Uitgestelde.	1 1/2	11 1/16	—	—

Beurs willig met veel koopers, vooral in Hollandsche, Portugesche en Spaansche.

LONDEN, heden.

Eng. geconsolid.	3	pCt.	88 3/4 à —
Spanje.	1 1/4	〃	21 5/8 à —
Mexico	3	〃	19 3/4 à —

PARIJS, heden.

Fransche certific.	4 1/2	pCt. fr.	—
〃 〃	3	〃	—
Spanje	3	〃	—
〃	1 1/4	〃	—

WEENEN, 22 Dec.

Metalliek	5	pCt.	—
Nationaal	5	〃	—
Wissel Londen		〃	—
Zilver		〃	—

Gedrukt bij C. [illegible] SUSAN, Jr., te 's Graven[illegible]